

1886-12-20

AFSENDER

Laurits Tuxen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Portel près Boulogne sur Mer

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Tuxen sender nytårshilsener fra Portel og fortæller samtidig om en tragisk drukneulykke i byen.

TRANSSKRIFTION

Le Portel près de Boulogne s. mer d: 20/12 1886

Kjære Hr. og Fru Jacobsen!

Vi nærme os jo nu den Tid af Aaret, hvor man gjerne vil mindes Alle sine gode Venner, og hvor man tager Anledning til at sige dem, hvormegen Pris, man sætter paa deres Venskab.

Jeg er gjennem mit Ægteskab kommen ind i en Kreds, hvor man er mere tilbøjelig til at give sine Følelser Ord, end det er almindeligt i de hjemlige Forhold.

Det har sine gode Sider, det bringer mere Varme i det daglige Samvær, og selv en Istap som jeg, begynder at tømme. Min lille Hustru siger ganske vist at det er ikke sandt, jeg er igen Isklump,

men det er hun selv Skyld i.

Som De ville se, ere vi endnu i vor Sommerlejlighed, et lille Hus lige paa Brinken ud mod Havet. De forfærdelige Storme, som i de senere Tider have hjemsøgt disse Kyster, faae vi lige fra første Haand. Havfraaden pidsker paa Ruderne, og Huset knager under Stormens Tag, men indenfor have vi det lunt og godt sammen, og jeg kunde ikke forlange noget bedre accompagnement til mit Arbejde. Man kommer Livet paa nært Hold, ved saaledes at leve en større Del af Aaret blandt Mennesker, som lever af og paa Havet. Det gaar altid paa Livet løs, og for faae Dage siden stadfæstede dette sig paa en sørgelig Maade. Ved en pludseligt opkommende Storm forulykkede nemlig en af

Baadene, hvorved 8 Mand omkom, mendens kun én bjergede sig iland ved at surre sig til en Aare. Vi bleve gjort opmærksomme paa Ulykken ved at en Kvinde passerede Huset med udbredte Arme og i den vildeste Fortvivelse - hun havde med ét Slag mistet sin Mand og to Sønner! En af mine Modeller, saa at sige Hovedfiguren i mit Billede, druknede ved samme Lejlighed; det giver en ejendommelig mørk Baggrund til Arbejdet. En ældre Kone, Søster til den Afdøde, kom op paa mit Atelier, da jeg havde lovet at gjøre et Portrait til Familien som en Erindring; hun havde nær kastet sig igjennem Lærredet for at omfavne den kjære Broder! De første Dage i Januar flytte vi til Paris paany, ikke uden en vis Beklagelse ved at forlade Stedet. Jeg tænker ofte paa

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

at det jo især var blandt Fiskerne at Christus valgte sin[e] Apostle; man vilde vanskeligt finde bedre Typer til bibelske Emner, end blandt denne kraftige primitive Race.

Til Slutning maa jeg ønske Dem, at De maa tilbringe en glad og fornøjelig Jul sammen med deres Børn, at De Alle maa være raske, og at det nye Aar maa bringe Dem al mulig Glæde og Lykke!

Hils de gode Venner, og værer selv paa det venligste hilsede fra min

Hustru og

Deres hengivne

L. Tuxen

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

at det jo især var blandt Fiskerne at
Christus valgte sine Apostle, man vilde
vanskeligt finde bedre Typer til Atskelke
Emner, end blandt de mere kraftige,
primitive Race.

Til Slutning maa jeg ønske
Dem, at De maa tilbringe en glad og
fornøjelig Jul sammen med Deres
Børn, at De alle maa være raske,
og at det nye Aar maa bringe Dem
al mulig Glæde og Lykke!

Hils de gode Venner, og væren
selv paa det venligste Hilsede
fra min Hustru og

Deres hengivne
Hustru.

Le Fortel från de Boulogne s. mars d: 20, 1856.

Kjære Hr. og Fru Jacobsen!

Vi nærme os jo nu den Tid af
Aaret, hvor man gjerne vil mindes alle
sine gode Venner, og hvor man søger
Auletring til at sige dem, hvor meget
Trio, man sætter paa deres Vensteb.

Jeg er gennem mit Ophold kommet
ind i en Kreds, hvor man er mere tilbøjel-
ig til at give sine Følelser Ord, end det
er almindeligt i de hjemlige Forhold.
Det har sine gode Sider, det bringer
mere Varme i det daglige Samvær, og
selv en Tak som jeg, begynder at lø-
se op. Min lille Hustru siger ganske vist
at det er ikke sandt, jeg er ingen Taklapp,

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

men det er kun selv Skyld i.

Som De ville se ere vi endnu i vor
Dømmelighed, et lille Has lige paa
Brinken ud mod Havet. De forførdelig
Storme, som i de senere Tider have
hjemsogt disse Kjæder, faae vi lige fra
første Haand. Havfredeen pidsker paa
Ruderne, og Husel kneger under Stormen
Tag; men indenfor have vi det laant
og godt sammen, og jeg kunde ikke
forlange noget bedre Accompanement
til mit Arbejde. Man kommer først
paa nart Hold, ved saaledes at lege en
større Del af Aaret, som lever af og
paa Havet. Det gaar altid paa
Livet løs, og for paa Hage siden
stadfaelste dekke sig paa en sønselig
Maade. Ved en pludseligt opkommende
Storm forulykkede nemlig en af

Baadene, hvorved 8 Mand omkom,
medens kun en bjergede sig iland
ved at kunne sig til en Aare. Vi bleve
gjorte opmærksomme paa Klytten ved at
en Kvinde passerede Hasch med udbræste
Arme og i den vildeste Fortvivlelse - hun
haade med et Plag mistet sin Mand og to
Sønner! En af mine Modeller, saa at
sige Hovedfiguren i mit Billede, drakende
ved samme Lejlighed; det giver en ejendoms-
melig mørk Baggrund til Arbejdet.

En ældre Kone, Søster til den Afdøde, kom
af paa mit Ahelin. Da jeg havde lovet
at lade ^{hjem} Portrait ^{af} Familien som en Erindring,
hun havde mærket sig igjennem Lømskel
for at omgaae den kjære Broder.

De første Dage i Januar flygte vi til
Paris paany, ikke uden en vis Besklegelse
ved at forlade Stedet. Jeg tænker ofte paa,